

Andragendet vil blive tilstillet det til Behandling af Lovforslaget om Saltvandsfiskeri nedsatte Udvalg.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 166 (Hærens Lægekorps) i Loven af 6. Juli 1867 om Hærens Ordning samt i de dertil hørende Bestemmelser i Til lægslovene af 25. Juli 1880 og 13. April 1894.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6246—48).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C.) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle forandrede Bestemmelser vedrørende Søværnets Lægekorps.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1065 ff.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

H. L. Møller: Der er et lille Forhold ved Lovforslaget om Søværnets Lægekorps, som jeg først er bleven opmærksom paa, efter at Sagen var til 1ste Behandling forleden, men som jeg beder om Lov til at fremdrage ved denne Lejlighed for at høre den højtærede Forsvarsministers Mening derom. Som Forholdet nu er, erhverver den Læge, der ansættes som Skibslæge i Søværnet, en Ret til at avancere gennem tre Lønningsklasser til ældste Lønningsgrad: 2,000 Kr. om Aaret. Som Lægekorpsets Ordning herefter vil blive, blive de Skibslæger, der hidtil have været ældste

Trediedel med Hensyn til Lønning, nu den yngste Lønningsklasse af Overlæger, men Forfremmelsen til Overlæge kommer fremtidig til at ske ved Valg, ikke efter Anciennet. Det forekommer mig, at det under visse Omstændigheder kan medføre, at der bliver begaaet en Uret. De Skibslæger, der hidtil ere bleve ansatte, have ved selve deres Ansættelse erhvervet en Ret til i Tidens Løb at avancere op i ældste Lønningsklasse og faa de 2,000 Kr. om Aaret. Men efter den ny Lov miste de denne Ret og beholde kun Retten til at avancere op i næstældste Lønningsklasse. Om de skulle avancere fra denne over i den ældste, afhænger af et Valgavancement. Det forekommer mig at være en bestemt Uret overfor de Skibslæger, der ere bleve ansatte, inden den ny Lov træder i Kraft, om den Ret, der saaledes er bleven tillagt dem ved deres Ansættelse efter den hidtil gældende Lov, nu skulde kunne blive dem berøvet ved at de forbigaaes i Avancementet fra Korpslæge til Overlæge. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister har været opmærksom paa dette Forhold.

Jeg har erfaret, at noget lignende er sket ved Omordningen af Hærens Lægekorps for en Del Aar siden, og at en Overlæge den Gang anlagde Sag mod Krigsministeriet for derved at faa godkendt sin Ret til at avancere op i den Lønningsklasse, han nu ikke vilde kunne naa uden Valgavancement. Overlægen tabte denne Sag ved Højesteret, og der var for saa vidt intet for ham at gøre derved. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om dette Forhold har været paaagtet, da dette Lovforslag blev udarbejdet, og hvad Tanke den højtærede Minister gør sig om, hvorledes det skal gaa, dersom en Skibslæge kommer i den Situation at staa overfor et Avancement til ældste Lønningsklasse — som han under den gamle Lov vilde have været aldeles sikker paa — og nu bliver forbigaaet ved Avancementet til Overlæge. Hvorledes skal den Uret, som tilføjes ham, ved at han gaar glip af det sidste Lønningsavancement, blive erstattet ham?

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Saaledes som Lovforslaget formentlig vil komme til at lyde, tror jeg, det ærede Medlem kan være rolig. Som Lovforslaget lyder, vil man netop kunne tage Hensyn til Anciennet og lade vedkommende avancere. Hvis Loven havde faaet den Form, der var paatænkt ved et Ændringsforslag i Landstinget, at Forfremmelse til